

Jeppes Aakjær
(1866-1930)

Du kære blide danske bæk

Poul Schierbeck
(1888-1949)

Sopran

1. Du kære blide danske bæk, som bag om hegn og din hybenhæk mod
2. Hver sjæl, som slipper ned til dig, han vander langs din blomstervej med

Alt

1. Du kære blide danske bæk, som bag om hegn og din hybenhæk mod
2. Hver sjæl, som slipper ned til dig, han vander langs din blomstervej med

Tenor

1. Du kære blide danske bæk, som bag om hegn og din hybenhæk mod
2. Hver sjæl, som slipper ned til dig, han vander langs din blomstervej med

Bas

1. Du kære blide danske bæk, som bag om hegn og din hybenhæk mod
2. Hver sjæl, som slipper ned til dig, han vander langs din blomstervej med

5

S.

salte fjorde glieder, dit vandre vand, din puslestrøm har nynnet i vor
smil i øjets kroge; han er ej hélt, som han var før, men som han fik bag

A.

salte fjorde glieder, dit vandre vand, din puslestrøm har nynnet i vor
smil i øjets kroge; han er ej hélt, som han var før, men som han fik bag

T.

salte fjorde glieder, dit vandre vand, din puslestrøm har nynnet i vor
smil i øjets kroge; han er ej hélt, som han var før, men som han fik bag

B.

salte fjorde glieder, dit vandre vand, din puslestrøm har nynnet i vor
smil i øjets kroge; han er ej hélt, som han var før, men som han fik bag

10

S.

folke-drøm og pyn tet Danmarks kjolesøm fra landets ældste ti der.
di ne rør et glimt af tabte himles dør og paradisesets låge.

A.

folke-drøm og pyn tet Danmarks kjolesøm fra landets ældste ti der.
di ne rør et glimt af tabte himles dør og paradisesets låge.

T.

folke-drøm og pyn tet Danmarks kjolesøm fra landets ældste ti der.
di ne rør et glimt af tabte himles dør og paradisesets låge.

B.

folke-drøm og pyn tet Danmarks kjolesøm fra landets ældste ti der.
di ne rør et glimt af tabte himles dør og paradisesets låge.

(2. Det går som sagn i slægtens mund,
at over paradisets grund
Gud gød dig som sin gave.
Da Herren stænged Edens sti,
du kom hans flammevagt forbi.
Hvor nu du går, du syndefri,
der bli'r en Edens have.) *

**4. Du lille muntre danske bæk
bag hyld og hegn og hybenhæk
og midt i lave enge,
du gav mit sprog dets sølverklang;
det bløde nyn ved vuggens gang
og rytmen i vor folkesang
er lån fra dine strenge.**

*** det originale vers 2 udelades ofte**

**3. Her bandt hvert år min kære mor
en kost af pinsens blomsterflor
og sang så ømt bedrøvet.
En blomst var rød med stænglen hul,
og en som æggeblommen gul.
Den kost hun gemte langt bag jul
og værged den mod støvet.**

**5. Så værn da ømt om Danmarks land,
dets blide kyst, dets bløde strand
og mejsens bo i hækken,
lys over haren markens fred,
giv ly og læ og rugested
for alt, hvad hjertet hænger ved;
men værn dog mest om bækken!**